

Heydər Əliyevin 38 il öncə Türkiyəyə göndərdiyi hədiyyə...

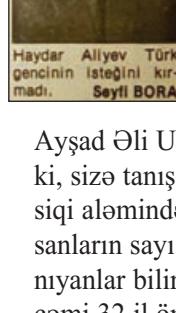
Erməni zərbəsilə öldürülən Aysad Uğurlunun nakam taleyi, sahibsiz qalan qarmon və Mehriban Əliyevanın əbədiləşdirildiyi yadigar

"Garmon" ve sahibi

Kürşəd Uğurlu, Sovyetlerin ikinci adamı Haydar Aliyev'in kendisine göndərdiği akordeonu benzeyen Garmon isimli müzik aleti ile görülüyor...

Aliyev' in jesti

Haydar Aliyev, kendisinden Garmon adı verilen Azərbaycan milli çalğısını isteyen Kürşəd Uğurlu isimli Türk gencinin istəmini yerine getirdi. Uğurlu, "Aliyev bizi çok sevindirdi" dedi.

Istanbul'da Devlet Konservatuvarı'nda sanatçı olarak çalışmış Kürşəd Uğurlu, "Haydar Aliyev'e mektup yazarak borcumuzun ne olduğunu sorduk. Bize göndərdiği cevapta sitem etti ve (Ne borcu? Bu benden size bir hediye)" dedi.

Aysad Əli Uğurlu... Bu ad yeqin ki, sizə tanış deyil. Bəlkə heç müsiqi aləmində də bu adı eşidən insanların sayı çox deyil. Ancaq tənianlar bilir ki, bu ismin altında cəmi 32 il ömür sürmüş eloğlumuzun acı, nakam taleyi yatır. Bu adın altında Azərbaycan qarmonuna olan sevgi ilə döyünen ürək dananır. Bu adın altında qəddar erməni zərbəsilə susdurulan yarımcıq sənət ömrü yazılıb...

Bu günlərdə Türkiyənin məşhur və ən çox satılan mətbə orqanı olan "Sözcü" qəzetinin manşetində Aysad Əli Uğurlu haqqında yazı dərc olundu. Biz də həmyerlimizin qisa, lakin maraqlı həyat hekayəsini qələmə almaq qərarına gəldik.

Soyadlarını Türkiyə Prezidenti verdi

Aysad Əli Uğurlu... Azərbaycan əsilli qarmon ifaçısı... 1958-ci ildə Türkiyənin Qars şəhərində dünyaya göz açıb. 1937-ci ildə Sovet imperiyasının Azərbaycanda apardığı repressiya əslən Gəncədən olan babası Əziz Hacızadən də yan keçmir. Həbsinə qərar verilən ailə başçısı həyat yoldaşı, 3 oğlu və 4 qızı ilə birlükde 1938-ci ildə çətinliklə Gəncədən Türkiyənin Qars şəhərinə köçür. O dövrde Türkiye Cumhuriyyətinin Baş naziri, sonradan Prezidenti olan Celal Bayar bu ailəyə Uğurlu soyadının verilməsini məsləhət görür. Qardaş ölkədə yeni həyatları onlara uğur getirsin deyə...

Bələliklə, Uğurlu ailəsi Türkiyədə yeni həyata başlayır. Ailənin ortancı oğlu Nazim özlərini dolandırmaq üçün Qarsda atası ilə çiyin-çiyinə işləyir. Eyni zamanda təhsilini de davam etdirir. Bu müddətə işlərini böyündür, elektrik sahəsində peşəkarlaşır və artıq onun adı Qarsda adlı-sanlı tacirlər sırasında çəkilir. Nazim uşaqlıqdan müsiqiye böyük maraq və sevgi duyurdu, xüsusən qarmonun vurğunu idi. Qarsda yaşayan digər azərbaycanlılar kimi, Uğurlu ailəsi də Azərbaycanın milli adət-ənənələrindən, mədəniyyətindən uzaq düşməmişdilər.

Bütün bayramlarını, toylarını, sevinci anlarını və ad günlərini milli adətlərimizə uyğun qeyd edirdilər. Evlərində daim Azərbaycan bəstekarlarının əsərləri dinlənilirdi, Azərbaycan radiosunun müsiqi verilişlərinə qulaq asırdılar. O illərdə, internet olmadığı bir vaxtda yalnız radio dalğalarında eşidə bildikləri Azərbaycan müsiqiləri, müğamlar vətən həsrətlərinə məlhəm olurdu.

Oyun havasından doğulan ad

Bir gün Nazim radiodan ustad qarmonçalan Teyyub Dəmirovun bəstəsi olan "Aysadı" oyun havasını eşidir. Bu rəqs ona qədər xoş təsir bağışlayır ki, gələcəkdə oğlu olsa, adını Aysad qoymaq qərarı verir.

İllər ötür, Nazim evlənir. 1958-ci ildə oğlu dünyaya gəlir və adını əvvəldən fikirləşdiyi kimi Aysad qoymur. Atanın Azərbaycan müsiqisinə, qarmona olan sevgisi oğluna da keçir. Aysad uşaqlıqdan Azərbaycan müsiqilərini dinleyə-dinləyə onları həm də çox sevir. Qarmonda ifa olunan mahniları dinledikcə özü də bu alətdə ifa etmək arzusuya alışır. Lakin ailəsi nə qədər axtarsa da, Türkiyədə Azərbaycan qarmonu tapıbala bilmirlər. Sonda qarmonu akkordeonla əvəzləməli olurlar. Aysad özü-özüne akkordeon ilə həmin müsiqiləri ifa etməyi öyrənir.

Türkiyənin "Günaydın" qəzetiñin yazarı Ertuğrul Akbay Moskvaya Heydər Əliyevdən müsahibə almağa gedir. Söhbət zamanı Heydər Əliyev Aysaddan aldığı məktubdan və ona göndərdiyi qarmondan söz açır. Ertuğrul Akbay da İstanbulda qayıdan kimi ailəni tapır, Aysadın kiçik qardaşı Kürşəd Uğurladan müsahibə götürür. Qarmonun hekayəsini "Günaydın" qəzetiñdə dərc etdirir. Beləliklə, qarmonun sahibinin tapılmasına vasitəçi olur.

Bir neçə gün sonra İstanbulda Rusiya Konsulluğunun nümayəndəsi Nazim bəyə zəng edərək deyir ki, "cənab Heydər Əliyev bu türk gəncinə bir qarmon göndərmişdi, sizi tapa bilmədiyimiz üçün qarmonu yenidən Moskvaya qaytarıq. Lakin Heydər Əliyev bunu qəbul etmirdi və alətin mütləq sizə çatdırılmasına dair sərəncam verdi. Qarmonunuz burdadır, gəlin, aparın..."

Fikrət Əmirovun hədiyyəsi

1968-ci ildə dahi Azərbaycan bəstəkarı, əslən Gəncədən olan Fikrət Əmirov "Nizami" simfoniyasını səhnəyə qoymaq üçün böyük türk bəstəkarı və dirijoru Səbahattin Qaləndərin daveti ilə İstanbul'a yola düşür. O, İstanbulda Qars qatarı ilə gəlir. Nazim bəyin qatarada işləyən tənisi bəstekarə burada onun həmyerlisinin olduğunu deyir. Nazim bəyə Fikrət Əmirov Qardaş gürüşür. Gəncədə eyni məktəbdə oxuduqlarını öyrənirlər. Fikrət Əmirov iki gün həmyerlisinin evində qonaq olur. Evdə Aysadın akkordeon çalmağına qulaq asır, ifası xoşuna gəlir. "Bu müsəlklər Azərbaycan qarmonu ilə ifa etmələsən", - deməkələ istedadlı cəvana bir qarmon göndərəcəyinə də söz verir... Fikrət müəllim öz sözünü yerinə yetirir və balaca ifaçıya qarmon göndərir. Təəssüf ki, bu qarmon səhvən "Kazan" qarmonu olur.

Aysad bu qarmonla ifası üzərində çox çalışır, vaxt keçdikcə daha da tələbkar olur və artıq "Kazan" qarmonu ilə kifayətlənmir. Sovet dövründə Azərbaycana gedib-gəlmək çətin olduğuna görə Nazim bəy 1975-ci ildə oğluna yaxşı bir qarmon almaq üçün Təbrizdə yaşıyan Hüseyin Müvhəhidi adlı akkordeon usta-sına müraciət edir. Təbrizli usta qarmon tapmağın çətinliyində danışır və Aysad üçün akkordeonu modifikasiya, yəni əlavələr etməklə qarmona uyğun halı gətirir. Bu alətin səs düzəmə qarmona yaxın olsa da, Azərbaycan qarmonunu əvəz etmir. Aysad bir müddət də bu alətdən istifadə edərək milli müsəlklərimizi çalaraq ifaçılıq sənətinin sirlərinə daha yaxşı yiyələnir.

Heydər Əliyevə Türkiyədən yazılın məktub

1979-cu ildə Aysadın 21 yaşı olanda ailəsi Qarsdan İstanbula köçür. Genç müsiqici İstanbulda sənətini davam etdirir. O, artıq burada rəqs qruplarında qarmon çalır və Azərbaycan mahnilarını oxuyan sənətkarları müşayiət edir. Hətta həmin rəqs qrupları ilə xarici ölkələrdə qastrol səfərlərində də olur. Lakin əlində olan həm "Kazan" qarmonu, həm də Təbrizdə düzəldilmiş akkordeon onu qane etmir. Bütün bu illər ərzində Azərbaycan qarmonunu axtarmaqdan da vaxt keçmir. Son çare olaraq qarmonu çox səlahiyyətli bir şəxsden istəmək qərarına gelir. Çünkü həmin illərdə Azərbaycana yalnız dəvətnamə ilə getmək mümkün idi. Özünün də turist kimi getmək imkanı yox idi.

Bələliklə, Aysad Uğurlu 1982-ci ildə Moskvaya, SSRİ Nazirlər Soveti sədri-nin birinci müavini Heydər Əliyeva bir məktub göndərir. Məktubda əslən Gəncədən və müsiqi ilə məşğul olduğunu, lakin qarmon tapa bilmədiyini yazar. Heydər Əliyevdən ona Azərbaycan qarmonu göndərməsini xahiş edir.

Heydər Əliyev gənc müsiqicini arzusuna qovuşdurur

Uzun müddət məktubuna cavab ala bilməyən Aysad Amerikadakı Türk-Azərbaycan Cəmiyyətinin dəvətini qəbul edərək, elindəki "Kazan" qarmonu ilə Çikaqo şəhərinə gedir. Orada həm işləyir, həm də sənət fəaliyyətini davam etdirir.

Amma demə, vəziyyət tamam başqa imiş. Məktubla tanış olan Heydər Əliyev gənc müsiqicinin istəyini dərhal yerinə yetirir. Türkiyəyə Aysad Uğurluya Azərbaycan qarmonu hədiyyə göndərir. İstanbulda Rusiya Konsulluğu hədiyyənin sahibini tapa bilmədiyini əsas gətirərək qarmonu Moskvaya geri qaytarır. Bunu bilən Heydər Əliyev gənc ifaçını taparaq aləti ona mütləq çatdırmağı tapşırır.

Həmin ərəfədə Türkiyənin "Günaydın" qəzetiñin yazarı Ertuğrul Akbay Moskvaya Heydər Əliyevdən müsahibə almağa gedir. Söhbət zamanı Heydər Əliyev Aysaddan aldığı məktubdan və ona göndərdiyi qarmondan söz açır. Ertuğrul Akbay da İstanbulda qayıdan kimi ailəni tapır, Aysadın kiçik qardaşı Kürşəd Uğurladan müsahibə götürür. Qarmonun hekayəsini "Günaydın" qəzetiñdə dərc etdirir. Beleliklə, qarmonun sahibinin tapılmasına vasitəçi olur.

Bir neçə gün sonra İstanbulda Rusiya Konsulluğunun nümayəndəsi Nazim bəyə zəng edərək deyir: "Cənab

Heydər Əliyev bu türk gəncinə bir qarmon göndərmişdi, sizi tapa bilmədiyimiz üçün qarmonu yenidən Moskvaya qaytarıq. Lakin Heydər Əliyev bunu qəbul etmirdi və alətin mütləq sizə çatdırılmasına dair sərəncam verdi. Qarmonunuz burdadır, gəlin, aparın..."

Ölkələr arası səyahətlərin indiki kimi sərbəst olmadığı, hətta çətin olduğu bir dövrdə Azərbaycanda Türkiyəyə qarmon gətirdirmək, demək olar ki, mümkünsüz idi. Heydər Əliyev kimi yüksək-vezifeli siyasetçinin bu jesti əslində Azərbaycan-Türkiyə dostluğunun bariz nümunəsi, "bir millət, iki dövlət" ifadəsinin ən gözəl isbatı kimi dəyərləndirilməlidir.

Aysad Azərbaycan qarmonuna Amerikada qovuşur

Beləliklə, illərdir həsrətini çəkdiyi Azərbaycan qarmonunu Türkiyədə doğulmuş əncəli Aysad Uğurluya Ulu Öndər Heydər Əliyev hədiyyə olaraq göndərir. İfaçı uşaqlıqdan arzuladığı Azərbaycan qarmonuna Amerikada qovuşur. Musiqi sahəsində təhsil almada, peşəkar səviyyədə ifa etməyi bacaran Aysad Uğurlu Çikaqo şəhərində amerikalılar, türklər və azərbaycanlılardan ibarət rəqs ansamblı yaradır. Bu ansamblın bələtmeystri də Azərbaycan Dövlət Rəqs Ansamblının keçmiş xoreoqrafi olan məşhur rəqqas Tanxo Izrafilovun qardaşı Moxay Izrafilov olur. O, ilk dəfə olaraq Flamenko rəqqaslarının ayaqlarını vərəvuraraq çıxardığı ritmik səslərlə qarmonda Azərbaycan rəqs havalalarını çalıb, bunları sintez edib ərsəyə getirməklə maraqlı bir ifa ortaya qoyur. Amerikaya qastrol səfərlərinə gələn Azərbaycanın sevimli sənət adamları, o cümlədən Alim Qasimov, Aftandil Israfilov, Ramiz Quliyev, Vəli Qədimov, Yaqub Zurufçu, Şəfiqə Eyyazova və dünya şöhrəti sənətkar Zeynəb Xanlarova ilə görüşür.

Bu müddə ərzində Aysad bir azərbaycanlı ailənin qızı ilə evlənir, 3 oğlu dünyaya gəlir. Vətən sevgisi övladlarının da adında özünü göstərir - Cavanşir, Cahangir, Gəncəxan.

Ölümə aparan erməni zərbəsi

1988-ci ilin 24 aprel...

Bu tarix Aysad Uğurlunun taleyinə dəhşətli bir hadisə ilə yazılır. Həmin gün Çikaqoda Türkiyə Konsulluğunun qarşısında ermənilər etiraz aksiyası keçirir, Türkiyə əleyhinə şəhərlər səslenir, "soyqırımı" hadisəsini pisləyirlər. Diğer tərəfdə də türkiyələr və azərbaycanlılar toplaşın onlara əks-reaksiya verirdilər. Aysad da, hər bir vətənpərvər türk övladı kimi, ermənilərin bu fealiyyətlərinin qarşısında durmaq üçün nümayişde iştirak edir. Aksiya əlbəyaxa döyüşə çevrilir.

Bu zaman bir erməni beyzbol çubuğu ilə onun başına güclü zərbə endirir. Zərbə Aysadın başında anadangəlmə olan passiv şışı tərpədir. Şiş getdikcə dərəcələrə pisləşir və müalicəsi çətinləşir. Həkimlər şişin bədxassəli olduğunu bildirirlər. Aysad Amerikada beynindən əməliyyat olunub müalicə alsa da, heç bir fayda vermir. Ümidi üzülnən atası Nazim bəy oğlunu Türkiyəyə getirir. Aysad Əli Uğurlu 23 aprel 1990-ci ildə 32 yaşında dünyasını dəyişir. Bir gün sonra təqvim 24 aprel göstərəcəkdir. İki il önce Aysadın vaxt-zəmərə ölümüne birbaşa səbəb olan erməni zərbəsi ilə yaralandığı o günü.

Uğruna bir ölüm həsr edilən qarmon Bakıda sərgilənir

Ümummilli Lider Heydər Əliyevin hədiyyə etdiyi qarmon Aysadın xatiresinə hörmət əlaməti olaraq ailəsi tərəfindən evində qorunur və çalınır. İlkən sonra Azərbaycan qarmonunun vurğunu olan Aysad Uğurlunun acı həyat hekayəsinə öyrənən Heydər Əliyev Fondunun prezidenti Mehriban Əliyeva bu ailəni tapır. Aysadın illərlə həsrətində olduğu, yolunu gözlədiyi, mənəvi dəyəri yüksək, Ulu Öndərin hədiyyəsi olan qarmon Bakıda Heydər Əliyev Mərkəzində nümayiş etdirilmə istədiklərini bildirir. 2012-ci ildə Mehriban xanımın tövsiyəsi ilə Nazim bəy qarmonu Bakıya aparmaq üçün Heydər Əliyev Fondunun Türkiyədəki nümayəndəsinə təhlil verir. Uğurlu ailəsi illərdir qiyəlli əşya kimi qoruyub saxladıqları qarmonu vətənlərinə göndərirlər. Uğruna bir ölüm həsr edilən, maraqlı tarixçəsi olan bu qarmon hazırda Heydər Əliyev Mərkəzində Milli Müsiqi alətləri bölümündə nümayiş etdirilir.

Xəyalə MURADLI,
"Azərbaycan"